

نگاهی به «قصه قصر شیرین»

گزارش به جای داستان!

مجموعه کتاب‌های «قصه‌های شهر جنگی» حکایت بعضی از شهرهای مرزی جنوب و غرب کشور است که در ایام جنگ در تیرس مستقیم دشمن قرار داشتند و بارها مورد حملات شدید و وحشتناک ارتش عراق

قرار گرفتند. انتشارات شاهد با همکاری انتشارات سوره مهر برای اینکه قصه دفاع و استقامت مردمان سختکوش این شهرها را در مقابل دشمن تا دندان مسلح، در اولین روزهای آغاز جنگ ثبت کند، با تلاش برخی از نویسندگان کودک و نوجوان اقدام به انتشار این مجموعه برای گروه سنی نوجوانان کرد که مورد استقبال نوجوانان و عموم مردم قرار گرفت. هر سری از مجموعه قصه‌های شهر جنگی، کتاب و قصه مستقلی است از یکی از شهرهای مرزی کشور که مورد هجوم دشمن قرار گرفتند و مخاطب علاوه بر اینکه وقایع جنگ را در آن شهرها مرور می‌کند با جغرافیا و تا حدودی آداب و سنن مردمان آن مناطق هم آشنا می‌شود.

«قصه قصر شیرین» یکی دیگر از کتاب‌های این مجموعه است که به قلم اصغر کاظمی برای نوجوانان نگاشته شده اما متأسفانه این نوشته بیشتر به مقاله و گزارش جنگی شبیه است تا داستان.
دبهبی است که نام هر نوشته‌ای را نمی‌توان داستان گذاشت چون زمانی این مسئله امکانپذیر است که آن نوشته عناصر و اجزای یک داستان را داشته باشد اما در این کتاب از مهم‌ترین عناصر داستانی مثل فضاسازی، شخصیت پردازی، دیالوگ و اوج و فرود خبری نیست و مخاطب تا آخر داستان متوجه نمی‌شود که راوی این کتاب کیست و اسمش چیست و چند سال دارد و از همه مهم‌تر اینکه چرا پس خودش در حوادث و ماجراهای داستان حضور ندارد و فقط گزار‌شوار، واقعه حمله عراقی‌ها به قصر شیرین و جنایت‌های آنها را برای مخاطب تعریف می‌کند.

از طرفی ساختار و پرداخت «قصه قصر شیرین» داستانی نیست و شخصیت‌های این داستان مثل یک شیخ، خیلی سریع می‌آیند و می‌روند. نویسنده تا صفحه ۲۰ کتاب فقط مقدمه‌چینی می‌کند و از شروع حمله عراقی‌ها به قصر شیرین دربره‌کردن مردم و آژن شدن مکان‌های عمومی و پایگاه‌های نظامی در این شهر می‌گوید اما از شخصیت‌پردازی خبری نیست. در وسط‌های کتاب فقط در چند سطر کوتاه‌از مبارزات فرمانده شیردلی به نام «علی موحد دانش» می‌گوید که بر اثر انفجار نارنجک یک دستش قطع می‌شود و همچنان به مبارزه ادامه می‌دهد.

همچنین در ادامه داستان اشاره‌ای کوتاه‌هم به خلیان شهید «شیرودی» و شهید «غلامعلی پیچک» دارد که در درگیری‌های قصر شیرین شهید می‌شوند. تعریف‌کننده این داستان نه تپ است و نه شخصیت، فقط یک روایتگر است که لحظه به لحظه، حمله و اشغال قصر شیرین توسط عراقی‌ها را تا رهایی بیان می‌کند،البته روایتگر این کتاب به عنوان یک تاریخ‌نگار و خاطر‌نویس، کارش را به بهترین نحو و با قلمی شیو انجام داده و تمام لحظات جنگ در قصر شیرین را موبه‌مو ثبت کرده که بسیار هم قابل تقدیر است، اما اگر با دیدگاهی داستانی بخواهیم به کتاب نگاه کنیم، این کتاب از ساختار ضعیفی برخوردار است.

سینما

اظهارات روحانی باعث متوقف کردن یک پروژه سینمایی در ویتنام شد

صحبت‌های اخیر رئیس‌جمهور مبنی بر **ایتلاق ۲۵میلیون ایرانی به ویروس کرونا** یک پروژه سینمایی را موقتاً متوقف کرد. با اعلام رئیس‌جمهور مبنی بر کرونا داشتن ۲۵میلیون نفر در ایران، وزارت فرهنگ ویتنام بر اساس همین خبر مانع ورود تیم ایرانی به ویتنام برای ساخت فیلم «عاشقی در هائوی» تا اطلاع ثانوی شد.

قریان محمدپور کارگردان و تهیه‌کننده فیلم در این مورد گفت: ما سه بار به ویتنام سفر کردیم و تمام لوکیشن‌ها و بازیگران ویتنامی و ایرانی را انتخاب و کلی هزینه کردیم، طبق برنامه قرار بود اسفند راهی هائوی بشویم که به کرونا خوردیم. تاریخ عید که تهیه‌کننده ویتنامی اعلام کرد ماه سپتامبر (شهریور) بود که با سخنرانی دیروز رئیس‌جمهور مبنی بر ابتلای ۲۵میلیون نفر در ایران به کرونا عملاً دولت ویتنام تا اطلاع ثانوی به ماجراזה ورود نمی‌دهد. با وجودی که وزارت بهداشت آمار هر روزه را اعلام می‌کند و تا امروز ۲۷۸هزار نفر در ایران به کرونا مبتلا شده‌اند، من نمی‌دانم رئیس‌جمهور محترم آمار ۲۵میلیون نفر را از کجا آورده است؟»

جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
صاحب امتیاز: پیام‌وران نشر روز
مدیرعامل و مدیرمسئول: عبدالله گنجی
سر‌دبیر: غلامرضا صدقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
قطاع میزای شیرازی، پلاک ۲۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نامبر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۹۸۱ | چهارشنبه اول مرداد ۱۳۹۹ | اول ذی‌الحجه ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۳:۱۱ | غروب آفتاب: ۱۰:۱۶ | اذان مغرب: ۰۰:۲۷ | نیمه‌شب‌شعرع: ۰۰:۲۱ | اذان صبح فردا: ۰۴:۲۶ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۰۶

گفت‌وگوی «جوان» با پیروز ارجمند

فقدان سند بالادستی، سیاستگذاری در موسیقی را سخت کرده است

■ **محمدصادق عابدینی**

سند ملی موسیقی قرار است دوباره تدوین شود و شوروی عالی انقلاب فرهنگی **نیز آن را ابلاغ کند** تا بالاخره بعد از چهار دهه از پیروزی انقلاب اسلامی، موسیقی دارای یک سند اجرایی شود که در نقش قانون عمل می‌کند. پیروز ارجمند، مدیر کل سابق دفتر موسیقی ارشاد در گفت‌وگو با «جوان» از چرایی تدوین این سند و دلیل طلانی شدن مسیر رسیدن به این سند گفته است.

سند موسیقی قرار است چه کار کردی برای موسیقی ایران داشته باشد؟

«سند ملی موسیقی» یک سند بالادستی است. این سند‌ها در بسته‌های سیاستگذاری دارای ارزش فراوانی است، به خصوص در حوزه موسیقی که در تولید آن بخش‌های مختلفی از ارشاد و صداوسیما گرفته تا حوزه هنری و بخش خصوصی و همه فعالان حیطه موسیقی با آن درگیر هستند. داشتن سند بالادستی باعث می‌شود اهداف، سیاستگذاری‌ها و مثنی حاکمیتی در حوزه موسیقی مشخص شود.

تدوین سند ملی موسیقی اولین بار در زمان مسئولیت شما در ارشاد تدوین شد؟

نه پیش از آن مطرح شده بود اما در دوره تصدی من بازنویسی شد. اولین بار در دوره ریاست جمهوری آقای احمدی‌نژاد این طرح مطرح و تقریباً نهایی‌سازی شد، اما محتوای آن از سوی کنشگران موسیقی با انتقاد روبه‌رو شد و دوباره به مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری بازگشت و چند سالی روی آن کار و در سال ۹۳ آماده شد و باید ابلاغ می‌شد که این اتفاق رخ نداد.

تدوین سند کار زمانبری است یا بوروکراسی باعث شده که تا به امروز این سند ملی ابلاغ و اجرایی نشود؟

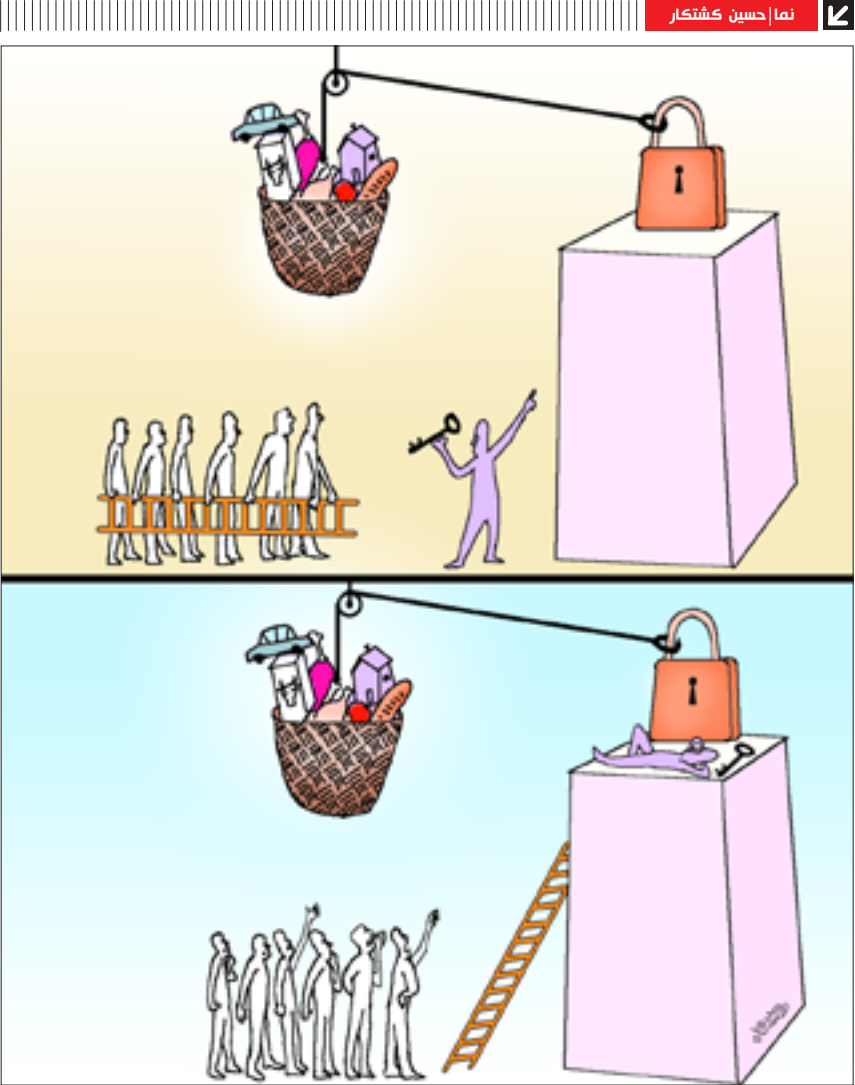
سند ملی موسیقی مانند سند‌های ملی اقتصادی نیست که دارای پیچیدگی‌های خاصی باشد. کار تدوین سند با یک تیم تخصصی چیزی بین شش ماه تا یک سال طول می‌کشد، اما در تدوین سند موسیقی نزدیک ۹سال است که قرار بوده این سند آماده و ابلاغ شود. با توجه به اهمیت موسیقی در جمهوری اسلامی ایران و چالش‌هایی که بعد از انقلاب در

حکمت

حضرت زهرا(س):

مؤمن یا نور خداوند متعال می‌نگرد.

عیون المعجزات: ص ۵۴

نظرات احمد شاکری درباره جریان نفوذ در ادبیات داستانی طلاب

وضعیتی که طیف مؤثری از داستان‌نویسان طلبه همسو با جریان داستان‌نویس شبه‌روشنفکر رقم زده‌اند، خطیر، پیچیده، بغرنج، تا حدودی ناشناخته و خطرناک برای آینده ادبیات داستانی کشور است

انقلاب و دفاع مقدس خواهد بود. مجموعه این دلایل موجب شده تا جمعی از طلاب داستان‌نویس حوزه‌های علمیه در حالی که پیش‌بینی می‌شد گروه‌های جریان ادبیات متعهد به انقلاب اسلامی را باز کنند، خود تبدیل به خصوص ادبیات داستانی انقلاب اسلامی نوآور، تاثیرگذار و مومن و متعهد به ارزش‌های انقلابی بوده‌اند اما وضعیتی که طیف مؤثری از داستان‌نویسان طلبه همسو با جریان داستان‌نویس شبه‌روشنفکر رقم زده‌اند، خطیر، پیچیده، بغرنج، تا حدودی ناشناخته و خطرناک برای آینده ادبیات داستانی کشور است که کمتر کسی به آن اهمیت داده، از چگون آن بی‌خبر نبوده یا درصدد تغییر و اصلاح آن برآمده است.

شاکری معتقد است این جریان با انتساب خود به بدنه فاضل، موجه و معتمد حوزه‌های علمیه و در بی‌خبری و بی‌اطلاعی مدیرانی که از چهره‌ها و شخصیت‌های عالی علمی و اخلاقی و انقلابی حوزه‌های علمیه‌اند، حاشیبه امن و اعتبار کاذبی کسب کرده است. فقدان جریان نقد ادبی قوی متعهد به ارزش‌های انقلاب، بی‌تفاوتی طیفی از نویسندگان انقلاب، بی‌توجهی مدیران کلان ادبی به مقله نقد و عدم‌برنامه‌ریزی مستقیم برای رصد جریان‌های جاری ادبیات داستانی کشور در بی‌وضعیتی کلی جریان ادبیات انقلاب نسبت به چنین مجامعی تاثیریی بسزا داشته است. سوم آنکه این شبکه خود را نه در جایگاه انقلابی که بالاتر، مصدر و مفسر معارف دینی و انقلابی معرفی می‌کند و این لایه نفاق، جنبه‌های پنهان تخطی از ارزش‌ها و انحزافات فکری و هنری را بیش از پیش مخفی خواهد کرد.

این نوشته‌نده در ادامه می‌نویسد: چهارم آنکه، این جریان و به خصوص چهره‌های نام‌آشنای آن که از دانش‌آموختگان بعضاً سطوح عالی علوم حوزوی هستند، قرائت شبه‌دینی تا مبانی شبه‌روشنفکری ارائه کرده و مدعای خود را با تفسیر غلط و مبانی شبه‌علمی از میان آیات و روایات و بعضاً مضامین فلسفی و عرفانی همراه می‌سازند، به نحوی که پاسخگویی به شبهات وارداتی این گروه، جز معضلات جدی حال و آینده بر سر راه جریان متعهد به ارزش‌های

احمد شاکری با انتقاد از هفتمین جشنواره «هنر آسمانی» معتقد است مسئله جریان نفوذ در ادبیات داستانی طلاب، بغرنج‌تر از موضوعات مشابه و جریان‌های همانند در ادبیات داستانی کشور است.

احمد شاکری نویسنده کشورمان در متنی به انتقاد از تولید محتوای جشنواره موسوم به هنر آسمانی پرداخت و نوشت: گرچه در میان فضایی جوان و برخی پیشکسوتان حوزوی می‌توان نام‌های تاثیرگذاری را برگزید که در هنر و به خصوص ادبیات داستانی انقلاب اسلامی نوآور، تاثیرگذار و مومن و متعهد به ارزش‌های انقلابی بوده‌اند اما وضعیتی که طیف مؤثری از داستان‌نویسان طلبه همسو با جریان داستان‌نویس شبه‌روشنفکر رقم زده‌اند، خطیر، پیچیده، بغرنج، تا حدودی ناشناخته و خطرناک برای آینده ادبیات داستانی کشور است که کمتر کسی به آن اهمیت داده، از چگون آن بی‌خبر نبوده یا درصدد تغییر و اصلاح آن برآمده است.

اسامی چهره‌های متعددی از اساتید سرشناس

موسیقی در ایان آن سند دیده می‌شود ولی به نظرم آنها متوجه نشده بودند که چه چیزی را تدوین کرده‌اند و کار برایشان نامشخص بود است.

چه تضمینی وجود دارد که سند جدید نیز دچار این آفت نشود؟

باید قبل از اینکه سند ملی موسیقی ابلاغ شود، برای نظرخواهی در اختیار دانشگاه‌ها و مراکز مرتبط نقد و دیدم‌برنامه‌ریزی مستقیم برای رصد جریان‌های جاری ادبیات داستانی کشور در بی‌وضعیتی کلی جریان ادبیات انقلاب نسبت به چنین مجامعی تاثیریی بسزا داشته است. سوم آنکه این شبکه خود را نه در جایگاه انقلابی که بالاتر، مصدر و مفسر معارف دینی و انقلابی معرفی می‌کند و این لایه نفاق، جنبه‌های پنهان تخطی از ارزش‌ها و انحزافات فکری و هنری را بیش از پیش مخفی خواهد کرد.

این نوشته‌نده در ادامه می‌نویسد: چهارم آنکه، این جریان و به خصوص چهره‌های نام‌آشنای آن که از دانش‌آموختگان بعضاً سطوح عالی علوم حوزوی هستند، قرائت شبه‌دینی تا مبانی شبه‌روشنفکری ارائه کرده و مدعای خود را با تفسیر غلط و مبانی شبه‌علمی از میان آیات و روایات و بعضاً مضامین فلسفی و عرفانی همراه می‌سازند، به نحوی که پاسخگویی به شبهات وارداتی این گروه، جز معضلات جدی حال و آینده بر سر راه جریان متعهد به ارزش‌های

اخبار

نگرانی کارشناسان از آتش‌سوزی کلیساهای تاریخی فرانسه

فقط یک سال پس از آتش‌سوزی ویرانگر کلیسای «نوتردام» در پاریس، آتنسی که اخیراً کلیسای تاریخی شهر «نانت» فرانسه را فرا گرفت، چراغ خطر امنیت هزاران کلیسای فرانسه روشن شد. به گزارش ایسنا، هم‌زمان با بخش‌تصاویر آتش‌سوزی کلیسای «سن پیر و سن پل» از رسانه‌ها، «ژان کاستکس» نخست‌وزیر جدید فرانسه به همراه وزیر فرهنگ این کشور به محل حادثه شتافتند. ۱۰۰ آتش‌نشان در طول دو ساعت آتش این کلیسا را کنترل کردند. در جریان این آتش‌سوزی شیشه‌های رنگی نمای جلویی کلیسا، یک آرگ قدیمی و یک نقاشی متعلق به قرن نوزدهم میلادی در آتش سوخت. پس از آنکه مشخص شد آتش‌سوزی از سه نقطه مختلف در کلیسا آغاز شده، تحقیقاتی درباره علت وقوع این مشکلات می‌دانند. کلیسای جامع گذشته یک منبع مرتبط با تحقیقات اعلام کرد این احتمال دارد که آتش از محفظه‌ای الکتریکی واقع در کلیسا آغاز شده و به سایر نقاط کلیسا سرایت کرده باشد. منتقدان این دست‌حوادث، فقدان حمایت مالی کافی دولت و شهرها از بناهای مذهبی را یکی از عوامل وقوع این مشکلات می‌دانند. کلیسای جامع شهر «نانت» در سال ۱۹۷۲ دچار آتش‌سوزی شده بود و بازسازی آن بیش از یک دهه به طول انجامید. پس از حادثه آتش‌سوزی «نوتردام» مسئولان این کلیسا خواستار انجام تحقیقاتی درباره امنیت ساختمان‌های تاریخی و مذهبی شدند. حال این مورخ این سؤال را مطرح می‌کند که: «با این تحقیقات انجام شده است و اگر انجام شده نتایج آن کجا منتشر شده است؟»

رهبر انقلاب کدام سفرنامه را از بهترین سفرنامه‌های حج معرفی کردند؟

بشار دیگر موسم حج شد و وقت انس و معاشقه من با سفرنامه‌های حج، دود کبابی به ضرورت، بسا مصداقی از «وصف‌العیش، نصف‌العیش» و «مشاهدالله‌کان». اما بی‌شک این یکی از بهترین سفرنامه‌های حج است که من خواندم.اگر نگوییم بهترین؛ لطیف، برکنکه، ژرف‌نگر، با روح، موعظه‌آمیز، گویا و همراه بسا هنرمندی‌های ادیبانه و نگارش؛ از قبیل زیبایی قلم، همراهی طنز، اشتغال بر تصویر، آمیختگی به خیال؛ بعضی جاها از این جهت مثل شعر است... خلاصه اینکه، نوشته زیبا و شیرینی است... مرا دو، سه روزی در هنگام بیداری‌های کوتاه پیش از خواب، مست و دل‌اویز خود ساخت.

کتاب «بار کجاست» نوشته رحیم مخدومی در آستانه دیزجه به چاپ پنجم رسیده است.

امسال مناسک حج بر گزار نخواهد شد و شهرها و خانه‌های ما از طعم بدرقه و استقبال حاجیان محروم است، چه خوب که دل خود را بسا خواندن کتابی که ذائقه رهبر معظم انقلاب را شیرین کرده، گوارا کنیم. به گزارش فارس، کتاب «بار کجاست»، نوشته رحیم مخدومی و نشر انتشارات رسول آفتاب، کتابی است که توجه مقام معظم رهبری را جلب کرد، به نحوی که ایشان در خصوص کتاب مذکور هم سخنانی را ایراد فرمود و هم تریظ زیبایی نوشت. مقام معظم رهبری در دیدار نویسندگان حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی در تاریخ ۱۳۷۷/۳/۱ فرمودند: «انصافاً شما سفرنامه‌های حج خیلی خوبی را منتشر کرده‌اید. شما هر چه سفرنامه حج منتشر کرده‌اید، من خواندم. یعنی یکی از دلخوشی‌های من در فصل حج، خواندن سفرنامه حج است. نوشته ایشان (رحیم مخدومی) را هم خواندم. بسیار خوب نوشته است. من تقریظ قشنگی هم در پشت آن، برای ایشان نوشتم. اتفاقاً همین چند روز قبل از این، تصادفاً چشمم به آن افتاد... انسان لذت می‌برد وقتی می‌بیند که چنین استعدادهایی هست، به این خوبی دارد می‌نویسد؛ زبان قوی، خیال خوب، تصویر قشنگ و جابه‌جانه‌های ظرفی طنز گونه خوب. به این‌ها باید اهمیت داد.»

و اما تقریظ قشنگی که مقام معظم رهبری به آن اشاره می‌فرمایند از این قرار است: